ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
г-н PHILIPPE LÉGER
представено на 13 юли 2006 година [1]

1. С настоящото преюдициално запитване се предлага на Съда да се произнесе в каква степен и на какво основание държава-членка може да намали и/или да изключи правото на премия за клане на говеда, когато е установено закъсняло уведомление в компютризираната база данни на системата за идентификация и регистрация на едър рогат добитък за данни относно движението на животните до или от едно земеделско стопанство.

I — Правна уредба

A — *Общностна правна уредба*

2. Съгласно член 11, параграф 1, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1254/1999 г. на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на говеждо и телешко месо [2] производител, който отглежда говеда в своето стопанство, може след подаване на заявление да се ползва от премия за клане. Тази премия се предоставя при клане на животни, които отговарят на съответните изисквания, или при износа им за трета страна.

3. Според член 11, параграф 1, втора алинея от този регламент:

„За премия за клане се избират следните животни:[да се чете: „Премия за клане може да се предостави за следните животни:“]

а) бици, волове, крави и юници на възраст повече от осем месеца,

б) телета на възраст между един и седем месеца и с кланично тегло под 160 kg,

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — ОВ L 160, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г. глава 3, том 28, стр. 80.

при условие че са били отглеждани от производителя през определен период.“ [3]

4. Наред с това, съображение 18 от Регламент № 1254/1999 указва, че „директните плащания следва да са обвързани със спазване от страна на заинтересованите животновъди на съответните правила на Общността за идентификация и регистрация на говедата“. Поради това член 21 от този регламент предвижда, че „[з]а да има право на директни плащания [съгласно глава 1 от посочения регламент], дадено животно се идентифицира и регистрира в съответствие с Регламент (ЕО) № 820/97 [4]“ [5].

3 — Този период на задържане, който съставлява условие за отпускане на премията за клане, е определен и продължителността му е посочена в Регламент (ЕО) № 2342/1999 на Комисията от 28 октомври 1999 г. относно установяването на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1254/1999 на Комисията относно общата организация на пазара на говеждо и телешко месо по отношение на схемите за премии (ОВ L 281, стр. 30). Така според член 37, параграф 1 от Регламент № 2342/1999 „[п]ремията се изплаща на производителя, отглеждал животното през минимален период за задържане от два месеца, който завършва по-малко от един месец преди клането или износа“. [неофициален превод] Наред с това член 37, параграф 2 от този регламент предвижда, че „[з]а телета, заклани преди тримесечна възраст, периодът на задържане е един месец“. [неофициален превод]

4 — Регламент на Съвета от 21 април 1997 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо (ОВ L 117, стр. 1).

5 — Тази разпоредба на Регламент № 1254/1999 е заличена по силата на член 152, буква б) от Регламент № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1). Регламент № 1782/2003 обаче съдържа сходна разпоредба в член 138.

5. Последният регламент е отменен с Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета [6], като една от главните му цели е и да се създаде система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък .

1. Системата за идентификация и регистрация на едрия рогат добитък

6. В резултат от нестабилността на пазара на говеждо месо и продукти от говеждо месо, причинена от кризата със спонгиформната енцефалопатия по едрия рогат добитък, установяването на ефикасна система за идентификация и регистрация на едрия рогат добитък на етапа на производството, както и създаването на специфична система за етикетиране на Общността в този сектор, имат за цел да засилят доверието на потребителите в качеството на говеждото месо и на продуктите от говеждо месо, да бъде запазено по-високо ниво на защита на общественото здраве и да се укрепи продължаващата стабилност на пазара на говеждо месо [7].

6 — Регламент от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент № 820/97 (ОВ L 204, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 34, стр. 186). Според член 24, параграф 2 от Регламент № 1760/2000 „[п]озоваванията на Регламент (ЕО) № 820/97се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат в съответствие с таблицата за съответствие в приложението.“

7 — Вж. съображения 4—7 от Регламент № 1760/2000.

7. Съгласно член 3, първа алинея от Регламент № 1760/2000 системата за идентификация и регистрация на едър рогат добитък се състои от следните елементи: ушни марки за индивидуално идентифициране на животните, паспорти на животните, индивидуални регистри, съхранявани във всяко стопанство, компютризирана база данни.

8. Според общностния законодател „[з]а целите на бързо и точно проследяване на животни поради причини, свързани с контрола върху схемите за подпомагане в Общността, всяка държава-членка трябва да създаде национална компютризирана база данни, която да регистрира идентичността на животното, всички стопанства на нейна територия и движението на животните в съответствие с разпоредбите на Директива 97/12/ЕО на Съвета от 17 март 1997 година за изменение и актуализиране на Директива 64/432/ЕИО относно здравните проблеми, които засягат търговията в рамките на Общността на едър рогат добитък и свине[8], и да изяснява здравните изисквания по отношение на тази база данни“ [9]. Член 5 от Регламент № 1760/2000 предвижда именно създаването от компетентния орган на всяка държава-членка на компютризирана база данни, която съхранява, считано от 31 декември 1999 г., всички данни, изисквани в съответствие с Директива 64/432 на Съвета от 26 юни 1964 г. [10]

9. Според член 7, параграф 1 от този регламент:

„С изключение на превозвачите, всеки животновъд трябва:

— да води актуален регистър,

— след започване на работа на компютризираната база данни, да докладва на компетентния орган всяко преместване до и от стопанството и всички раждания и смъртни случаи на животни в стопанството, заедно с датите на тези събития, в срок, фиксиран от държавата-членка, в рамките на три до седем дни от настъпване на събитието. [...]“

10. Впрочем член 22, параграф 1 от този регламент има следното съдържание:

„Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират спазването на разпоредбите на настоящия регламент [...]“

8 — ОВ L 109, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г. глава 3, том 34, стр. 186).

9 — Съображение 14 от Регламент № 1760/2000.

10 — ОВ 121,1964 г., стр. 1977 г.; Специално издание на български език, 2007 г. глава 3, том 1, стр. 10.

Всяка санкция, която държавата-членка налага на титуляр [да се чете: „животновъд“], е пропорционална на тежестта на нарушението. Санкциите могат да включват, когато е оправдано, ограничаване на движението на животните до или от стопанството на съответния животновъд.“

2. Интегрираната система за администриране и контрол относно някои схеми за помощ на Общността

11. Тази интегрирана система е въведена с Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета [11]. Тя отговаря на изразеното тогава желание на общностния законодател да определи механизмите за администриране и контрол, които обхващат схемите за финансово подпомагане в сектора на обработваемите култури и на говеждото, овчето и козето месо, за да приведе в действие режимите на директни плащания, въведени с приетата през 1992 г. реформа на общата селскостопанска политика. Както посочва пето съображение от този регламент „интегрираната система трябва да включва, на равнище всяка държава-членка, компютризирана база данни, алфанумерична система за идентификация на земеделските парцели, заявленията за помощи на стопаните, интегрирана система за контрол и, в сектора на животновъдството, система за идентификация и регистрация на животните“. [неофициален превод]

12. Регламент (ЕИО) № 3887/92 от 23 декември 1992 г. за установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за някои схеми за помощ на Общността [12] има за задача да контролира по ефективен начин спазването на разпоредбите във връзка с помощите на Общността и да въведе разпоредби, които имат за цел да предотвратят, както и да санкционират ефективно нередовностите и измамите.

13. За целта девето съображение от този регламент уточнява, че „е уместно да се предвидят санкции, степенувани в зависимост от тежестта на допуснатата нередовност, стигащи до пълно изключване на възможността за ползване от схемата за съответната година и за следващата година“. [неофициален превод] Така член 10б от този регламент предвижда санкции от намаляване до премахване на помощта, когато административните проверки или проверките на място разкрият разминаване между декларирания в заявлението за помощ брой животни и установения брой животни, за които може да бъде получена помощ.

11 — Регламент от 27 ноември 1992 г. за изграждане на интегрирана система за управление и контрол за някои схеми за помощ на Общността (ОВ L 355, стр. 1). Този регламент е отменен с Регламент № 1782/2003.

12 — ОВ L 391, стр. 36. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2721/2000 на Комисията от 13 декември 2000 г. (ОВ L 314, стр. 8, наричан по-нататък „Регламент № 3887/92).

14. Освен това според член 11, параграф 1 от Регламент № 3887/92, „[с]анкциите, предвидени в настоящия регламент, се прилагат, без да се засяга действието на допълнителни санкции, предвидени на национално равнище“. [неофициален превод]

15. Накрая, член 15, параграф 1 от този регламент предвижда:

„Държавите-членки взимат всички допълнителни мерки, които са необходими за прилагането на настоящия регламент [...]. С оглед на това [те] могат също да предвидят подходящи национални санкции срещу производители или други оператори от търговската верига, като кланици или сдружения, участващи в процедурата по отпускане на помощи, за да се гарантира спазването на разпоредбите за контрол, като например текущия регистър за стадото на стопанствата или спазването на задължението за уведомяване.“ [неофициален превод]

16. Регламент № 3887/92 е отменен с Регламент № 2419/2001 на Комисията [13]. Член 53, параграф 1 от последния регламент обаче предвижда, че Регламент № 3887/92 „продължава да се прилага по отношение на заявления за помощ, относно търговските години или съответните периоди за премии, които започват преди 1 януари 2002 г.“ [14] [неофициален превод]

17. Член 44 (озаглавен „Изключения от прилагането на намаления и изключвания“) от Регламент № 2419/2001 г. има следното съдържание:

„1. Намаленията и изключванията, предвидени в настоящия дял, не се прилагат, когато фермерът е изпратил фактически точна информация или когато може да покаже по всякакъв друг начин, че не е допуснал нарушение.

2. Намаленията и изключванията, предвидени в настоящия дял, не се прилагат към онези части от заявлението за помощ, за които фермерът е информирал писмено компетентния орган, че са неточни или че са станали неточни след подаването на заявлението, при условие че фермерът не е бил информиран за намерението на компетентния орган да извърши проверка на място и че органът вече не е информи-

13 — Регламент от 11 декември 2001 г. за установяване на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за някои схеми за помощ на Общността, установени с Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета (ОВ L 327, стр. 11). Регламент № 2419/2001 също е отменен с Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 141, стр. 18, Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210)

14 — Вж.поправка на Регламент № 2419/2001 (ОВ L 7, 2002 г., стр. 48).

рал фермера за нередовности, установени в заявлението.

На базата на информацията, предоставена съгласно първа алинея от фермера, заявлението се поправя така, че да отрази действителното положение.“ [неофициален превод]

18. Впрочем член 45 (озаглавен „Поправки и допълнения в компютризираната база данни“) от този регламент предвижда в параграф 1, че „[з]а говеда, за които е подадено заявление за отпускане на помощ, член 44 се прилага от датата на подаване на заявлението в случай на грешки или пропуски във връзка с данните в компютризираната база данни.“ [неофициален превод]

19. Накрая, член 47 (озаглавен „Кумулиране на санкции“) от този регламент предвижда в параграф 2, че „[п]ри спазване на разпоредбите на член 6 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета [15] намаленията и изключванията, предвидени в настоящия регламент, се прилагат, без да се засяга действието на допълнителни санкции, които могат да са приложими по силата на други разпоредби на общностното право или на националните законодателства.“ [неофициален превод]

15 — Регламент от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Б — *Национална правна уредба*

20. Нидерландският правилник на Службата по добитъка и месото от 1998 г. за идентификацията и регистрацията на едрия рогат добитък (Verordening identificatie en registratie runderen 1998 van het Productschap Vee en Vlees, наричан по-нататък „правилник PVV“) предвижда следното:

„[...]

Член 12

1. Животновъдът, с изключение на превозвача, е задължен да впише в регистъра точно и изчерпателно данните, посочени в член 4, параграф 3 и в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 820/97.

[...]

Член 13

1. Животновъдът, с изключение на превозвача, е задължен да уведоми Службата в срок от три работни дни за данните, посочени в член 12, параграф 1 от този правилник [...]"

21. Впрочем нидерландската наредба за премиите за животни, отпускани от Общността (Regeling dierlijke EG-premies, наричана по-нататък „Regeling"), предвижда в член 2.3, параграф 2:

„Клането или износът за трета страна на говедо на възраст поне осем месеца към момента на клането или на износа за трета страна съгласно данните в регистъра за идентификация и регистрация дава правото на премия, изплащана на производителите въз основа на заявление от тях, съгласно разпоредбите на настоящата Regeling и на Регламент № 1254/1999 и Регламент № 2342/1999."

22. Член 2.46, параграф 2 от Regeling уточнява, че „[з]аявленията за отпускане на премия за клане на говеда в кланица, намираща се в Нидерландия, се подават с уведомлението, което прави ангажираната с клането кланица в регистъра за идентификация и регистрация, в съответствие с разпоредбите на Правилник PVV".

23. Накрая, член 4.9 от Regeling гласи:

„1. Не се изплаща премия за говеда, по отношение на които производителят не се е съобразил в двадесет и пет дневен срок с разпоредбите, които се прилагат по отношение на него по силата на [Правилник PVV] във връзка с уведомлението в регистъра за идентификация и регистрация, за датата на раждането, датата на пристигането или датата на отпътуването от неговото стопанство, или за датата на клането или на износа за трета страна, доколкото задължението за съответното уведомление е възникнало на 1 януари 2000 г. или след тази дата.

2. Премията се намалява с 25 % за говеда, по отношение на които производителят се е съобразил не своевременно, а в двадесет и пет дневен срок от настъпването на съответното събитие, с разпоредбите, които се прилагат по отношение на него по силата на [Правилник PVV] във връзка с уведомлението в регистъра за идентификация и регистрация, за датата на раждането, датата на пристигането или датата на отпътуването от неговото стопанство, или за датата на клането или на износа за трета страна, доколкото задължението за съответното уведомление е възникнало на 1 януари 2000 г. или след тази дата."

II — Факти и процедура в спора по главното производство

24. Maatschap Schonewille-Prins (наричано по-нататък „Schonewille") стопанисва в Нидерландия селскостопанско предприятие, специализирано в отглеждането на едър рогат добитък. На 1 февруари 2001 г. това дружество прави искане до Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Министър на земеделието, природата и качеството на храните, наричан по-нататък „министърът") на основание на Regeling да му бъде отпусната премия за клане за 365 говеда.

25. С решение от 24 юни 2002 г. министърът уведомява Schonewille, че измежду говедата, които са предмет на заявление за премия за 2001 г., 260 отговарят напълно или частично на условията за отпускане на премия, докато 105 говеда не отговарят на тези условия. По-късно това решение е поправено от министъра, който приема, че за още 15 говеда може да бъде получена цялата премия, докато друго животно не отговаря напълно на условията.

26. Schonewille подава жалба срещу решението на министъра, като оспорва по-специално намаленията и изключванията на премии. Тази жалба е отхвърлена с решение на министъра от 19 юни 2003 г.

27. В това решение министърът от една страна потвърждава пълното отхвърляне на заявлението за премия за едно говедо, на основание че уведомлението в регистъра за идентификация и регистрация не е било направено в срока, предвиден в член 4.9, параграф 1 от Regeling. От друга страна той потвърждава намаляването с 25 % на исканата премия за група говеда, тъй като уведомлението в този регистър не е направено своевременно, но все пак в срока от двадесет и пет дни, предвиден в член 4.9, параграф 2 от от Regeling, увеличен с пет дни за обработка.

28. С писмо от 30 юли 2003 г. Schonewille подава жалба срещу това решение до College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия). То поддържа, че министърът неправилно е приел, че закъснялото уведомление в регистъра за идентификация и регистрация за едно пристигане може да обоснове отказа или намаляването на премията за клане. Според Schonewille неговите животни отговарят на условието, съдържащо се в член 21 от Регламент № 1254/1999 г., доколкото те са идентифицирани в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламент № 1760/2000 (две официални ушни маркировки) и са регистрирани в съответствие с член 7, параграф 1 от този регламент. То смята и че държавите-членки не могат да поставят при идентификацията и регистрацията на говедата допълнителни условия като тези, които се съдържат в член 4.9 от Regeling, с оглед на взимането на решение дали говеда могат да се ползват от премията за клане.

III — Преюдициалното запитване

29. В акта си за препращане College van Beroep voor het bedrijfsleven иска да установи дали с оглед на констатираните нередовности в уведомленията за пристигане, направени от Schonewille до администратора на регистъра за идентификация и регистрация, министърът може да изключи напълно или частично правото на премия за клане въз основа на Регламент № 1254/1999 г.

30. Поради това препращащата юрисдикция се пита как трябва да се тълкува член 21 от този регламент, който предвижда, нека да припомня, че за да може да се ползва от директни плащания „дадено животно се идентифицира и регистрира в съответствие с [Регламент № 1760/2000]". Според нея е възможно да се приеме „радикално тълкуване" на условието в член 21, което от тази гледна точка би означавало, че за да се ползва цялата премия за клане, трябва да бъдат спазени всички изисквания, поставени от Регламент № 1760/2000 г., включително и тези, които се отнасят до срока за уведомяване за данните, свързани с пристигането и отпътуването на говедата, посочени в член 7, параграф 1, второ тире от този регламент. Да се приеме това тълкуване би имало за последица всяка нередовност, засягаща регистрацията на данни, колкото и малка да е тя, да води до пълно изключване на възможността за отпускане на премията. При това положение би било уместно да се постави въпросът дали такова тълкуване на член 21 от Регламент № 1254/1999 не противоречи на принципа на пропорционалността.

31. Препращащата юрисдикция освен това се пита относно приложимостта по настоящото дело на членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001 Ако с оглед на това, че Съдът е приел в решението си от 1 юли 2004 г. по дело Gerken [16], че член 45, параграф 1 от този регламент трябва да се прилага с обратна сила, тя се пита дали точното прилагане на този член, във връзка с член 44 от същия регламент, означава, че премията за клане не се изключва в случай на небрежност при уведомяването за данните на администратора на компютризираната база данни, ако предадените сведения, в случая датите на пристигане, са напълно точни.

32. Поради това препращащата юрисдикция решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 21 от Регламент № 1254/1999 да се тълкува в смисъл, че всяка нередовност в прилагането

16 — C-295/02, Recueil, стр. I-6369.

на Регламент № 1760/2000 по отношение на едно животно води до пълното изключване на премията за клане за това животно?

2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, действителен ли е член 21 от Регламент № 1254/1999, като се имат предвид по-конкретно произтичащите от него последици?

3) Прилагат ли се членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001 спрямо нередовности в прилагането на Регламент № 1760/2000?

4) Ако отговорът на третия въпрос е утвърдителен, означава ли правилното прилагане на член 45 от Регламент № 2419/2001, в контекста на член 44, че премията за клане не се изключва в случай на небрежност, допусната в уведомлението за данните до администратора на компютризираната база данни, ако предадените данни, каквито в конкретния случай са данните за пристигането, са напълно точни (и са били такива от самото начало, без да е необходима корекция)? Ако това не се отнася до всички случаи на небрежност, отнася ли се за положението в конкретния случай, в който небрежността се състои в предаването на данните със закъснение (от няколко дни или седмици), при положение че клането е извършено доста по-късно?

5) Трябва ли член 11 от Регламент № 3887/92 и/или член 22 от Регламент № 1760/2000 и/или член 47, параграф 2 от Регламент № 2419/2001 да се тълкуват в смисъл, че на държавите-членки се разрешава да изключват правото на премия за клане, изведено от общностната уредба, или да внасят намаления в него с налагането на национална санкция, чиято цел е да гарантира спазването на разпоредбите на този регламент?

6) Ако отговорът на петия въпрос е напълно или частично утвърдителен, прилагат ли се по аналогия изключенията, предвидени на общностно равнище от намаленията и изключванията в Общността, и по-конкретно членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001, спрямо националните намаления и изключвания?

7) Ако отговорът на шестия въпрос е утвърдителен, правилното прилагане по аналогия на член 45 от Регламент № 2419/2001 в контекста на член 44 има ли за последица, че нередовностите в уведомяването за данни в компютризираната база данни, и по-конкретно закъснялото предаване на тези данни, не могат да доведат до изключване на премия[та] за клане, ако данните, вписани в регистъра, като например в конкретния случай датата на пристигане, са напълно точни?“

IV — Анализ

A — *По първия въпрос*

33. С този въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали член 21 от Регламент № 1254/1999 трябва да се тълкува в смисъл, че нередовност при прилагането на Регламент № 1760/2000, като късно уведомяване в компютризираната база данни за преместването на едно говедо до или от дадено стопанство, води до пълно изключване на премията за клане за това животно.

34. Комисията на Европейските общности предлага на този въпрос да бъде даден утвърдителен отговор. Тя изтъква, че член 21 от Регламент № 1254/1999 изрично свързва преките плащания, като премията за клане на говеда, със спазването на правилата относно идентификацията и регистрацията на животните, съдържащи се в Регламент № 1760/2000. Като прави спазването на тези правила, и по-специално правилото, свързано с максималния срок за уведомяване, условие за отпускането на такава премия, общностният законодател иска да включи в общата организация на пазарите в сектора на говеждото месо насърчаване на производителите да се съобразяват с тези правила.

35. В тази насока тя подчертава, че спазването на правилата относно идентификацията и регистрацията на говедата е от съществено значение за осъществяването на целите, които си поставя Регламент № 1760/2000, а именно засилване на доверието на потребителите в качеството на говеждото месо и в продуктите от това месо, запазването на високо ниво на защита на общественото здраве и укрепване на продължаващата стабилност на пазара на говеждо месо [17]. Необходимо е системата за идентификация и регистрация на едрия рогат добитък да функционира правилно и да бъде напълно надеждна, именно за да бъде дадена възможност на компетентните органи да откриват бързо произхода на животно в случай на епизоотия. Тези изисквания за ефикасност и надеждност налагат за данните, свързани с пристигането, отпътуването, раждането или смъртта на животно, да се направи уведомление в срока от три до седем дни, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000. При това положение всяко пропускане на посочения срок трябва да води до пълно изключване на възможността да се ползва премията за клане за съответните животни.

36. Не споделям това тълкуване. Както Schonewille и нидерландското правителство, смятам, че всъщност член 21 от Регламент № 1254/1999 не може да се тълкува в смисъл, че нередовност при прилагането на регламент № 1760/2000, като закъсняло уведомяване на компю-

17 — Комисията се позовава на съображения 4—7 от Регламент № 1760/2000 г.

тризираната база данни за преместването на едно говедо до или от едно стопанство, автоматично води до пълно изключване на премията за клане за това животно.

37. По-конкретно и противно на постулата, на който Комисията основава доводите си, не смятам, че е правилно да се разглежда уведомяването за преместването на едно говедо в рамките на срока между три и седем дни като *условие за възможността* да бъде получена премия за клане.

38. Преди да изложа причините, които ме водят до тази преценка, уместно е да набележа накратко схемата, по която заявленията за помощи за „животни" трябва да бъдат обработвани от националните органи, компетентни в рамките на интегрираната система за администриране и контрол.

39. Първият етап се отнася до установяването на основата за изчисляване на помощта [18]. Така в случай че броят на декларираните животни в заявление за помощ е по-голям от установения при административните проверки или проверки на място брой животни, размерът на помощта, който се дължи на фермера, се изчислява въз основа на установения брой животни, които отговарят на изискванията, т.е. броят животни, за които спазването на условията за отпускане на премия е проверено и потвърдено от компетентния орган [19]. От това следва, че помощта не се отпуска за животните, които не отговарят на условията за нейната допустимост.

40. Вторият етап се състои в евентуалното прилагане на санкции върху общия размер на помощта, която фермерът може да иска след края на първия етап [20]. Те имат за цел да накажат финансово фермера за установеното разминаване между декларирания в заявлението за помощ брой животни и установения брой животни, за които може да бъде получена помощ. Тези санкции представляват или намаление на размера на помощта, или пълно изключване на изплащането на помощта.

41. Третият етап може да доведе до корекция на размера на помощта, изчислен в края на втория етап, доколкото има предвидени изключения за прилагането на общностните санкции [21]. Точно такъв е случаят, когато фермерът, устано-

18 — Вж. член 10, параграф 3 от Регламент № 3887/1992.

19 — Вж. в този смисъл Решение от 16 май 2002 г. по дело Schilling и Nehring (C-63/00, Recueil, стр. I-4483, точка 32).

20 — Вж. член 10б от Регламент № 3887/92.

21 — Вж. по-специално член 11, параграф 1а от Регламент № 3887/92.

вявайки, че подаденото от него заявление съдържа неумишлено допуснати грешки, уведоми своевременно за тях компетентния орган.

42. Накрая, важно е да се уточни, че в така описаната схема санкциите, предвидени в Регламент № 3887/92, се прилагат, без да се засяга действието на допълнителни санкции, предвидени на национално равнище [22], както и че член 15 от този регламент оправомощава държавите-членки да предвидят подходящи национални санкции срещу производители или други оператори, „за да се гарантира спазването на разпоредбите за контрол, като например текущия регистър за стадото на стопанствата или спазването на задължението за уведомяване".

43. След тези уточнения е уместно да се посочи какви са условията, на които трябва да отговаря едно животно, заклано или изнасяно за трета страна, за да се приеме според общностната правна уредба, че за него може бъде отпусната премия за клане.

44. Тези условия се съдържат в член 11, параграф 1 и в член 21 от Регламент № 1254/1999, както и в член 37 от Регламент № 2342/1999. Те могат да бъдат обобщени така:

— животните, за които се иска премия за клане, трябва да са бици, волове, крави и юници на възраст повече от осем месеца или телета на възраст между един и седем месеца и с кланично тегло под 160 kg,

— тези животни трябва да са били отглеждани от производителя през минимален период на задържане от два месеца, приключващ по-малко от един месец преди клането или износа; за телетата, заклани, преди да са навършили три месеца, този период на задържане е един месец, и накрая,

— тези животни трябва да са идентифицирани и регистрирани съобразно разпоредбите на Регламент № 1760/2000.

45. Препращащата юрисдикция иска от Съда да отграничи именно това последно условие за възможността за отпускане на премията за клане. В това отношение могат да се поддържат две тълкувания: според първото тълкуване, което поддържа Комисията, се изисква животното да отговаря на всички правила, въведени с Регламент № 1760/2000, включително на тези относно срока за уведомление в

22 — Вж. член 11, параграф 1 от този регламент.

компютризираната база данни за дадено преместване, за да може да бъде получена тази премия за животното. Второто тълкуване, към което се присъединявам и аз, дава предимство на проверката, в момента, в който компетентният орган трябва да реши дали отпускането на премията за клане е обосновано, дали животното е реално и правилно идентифицирано и регистрирано в различните части на системата за идентификация и регистрация на едрия рогат добитък, установена с Регламент № 1760/2000 г.

46. Според мен има няколко довода в подкрепа на това второ тълкуване.

47. На първо място, от съдържанието на член 21 от Регламент № 1254/1999 не следва изрично, че изплащането на премията за клане зависи от спазването на всички правила, въведени с Регламент № 1760/2000. Според мен използваните в този член изрази сочат по-скоро за съществуване на задължение за резултат, а именно животните, за които се иска премията, да бъдат реално и правилно идентифицирани и регистрирани в различните части на системата за идентификация и регистрация на едрия рогат добитък в момента, в който компетентният орган трябва да реши дали е обосновано отпускането на премията за клане.

48. Така за животно, което е „идентифицирано и регистрирано в съответствие с [Регламент № 1760/2000]“, по смисъла на член 21 от Регламент № 1254/1999 според мен трябва да се приеме животно:

— което е индивидуално идентифицирано с ушните марки, посочени в член 4 от Регламент № 1760/2000,

— което е индивидуално идентифицирано с паспорт, в съответствие с член 6 от този регламент,

— което е регистрирано в компютризираната база данни, предвидена в член 5 от този регламент, и е вписано в регистъра, воден от фермера в съответствие с член 7 от същия регламент.

49. Този анализ се потвърждава от текста на член 10г от Регламент № 3887/92, който изброява критериите, чрез които се проверява дали едно говедо може да се смята, за „установено животно“ по смисъла на членове 10 и 10б от този регламент, т.е. животно, за което са изпълнени всички приложими условия за отпускането на помощ. В това отношение установявам,

че спазването на срока за уведомление в компютризираната база данни за дадено движение на говедата не е изрично посочено между тези критерии.

50. На второ място, структурата и целите на общностната правна уредба както относно системата за идентификация и регистрация на говедата, така и относно интегрираната система за администриране и контрол на някои схеми на помощи, показват, че общностният законодател, като приема член 21 от Регламент № 1254/1999, е искал да постави отпускането на преки плащания, като премията за клане, в зависимост не от спазването на всички процедурни правила относно администрирането на схемите на помощи, а по-основно, от правилната идентификация и регистрация на говедата.

51. Освен връзката, която трябва да се направи, както видяхме, между член 21 от Регламент № 1254/1999 и член 10г от Регламент № 3887/92, разпоредбите на втория посочен регламент, които се отнасят до проверките, потвърждават този анализ. Така от член 6, параграф 6, буква г) от този регламент следва, че проверките на място на добитъка включват именно контрол, целящ да се провери дали всички налични в стопанството говеда, за които са били подадени заявления за помощи или за които могат да бъдат подадени заявления за бъдещи помощи, са идентифицирани с ушни марки и с паспорти, са вписани в регистъра на фермера и са записани в компютризираната база данни.

52. Всъщност, що се отнася по-специално до компютризираната база данни, установявам, че тя има важна роля в механизма за проверка на заявленията за помощи. Наистина, тя позволява да се извършват „кръстосани проверки“ при административните проверки [23] и служи за справка при проверките на място [24], за да се гарантира, че заявленията за помощи отговарят на предвидените условия. По-общо, както сочи съображение 14 от Регламент № 1760/2000, компютризираната база данни допринася „за целите на бързо и точно проследяване на животни поради причини, свързани с контрола върху схемите за подпомагане в Общността“. Ето защо е много важно данните относно говедата, за които се подава заявление за помощ, да бъдат точно вписани в тази база данни, в момента, в който компетентният орган извършва проверка. Такива данни трябва да включват, наред с останалото, преместванията до и от стопанството, както и всички раждания и смъртни случаи на животни в стопанството, като се уточнява датата на тези събития, както изисква член 7, параграф 1, второ тире от този регламент. Точното регистриране на тези данни в компютризираната база данни следовател-

23 — Вж. член 6, параграф 2 от Регламент № 3887/92. Тази идея се среща и в член 16, буква б) от Регламент № 2419/2001, който предвижда, че административните проверки включват именно „кръстосани проверки, при които се използва компютризираната база данни, за да се провери дали заявленията за помощи отговарят на предвидените условия“.

24 — Вж. член 6, параграф 6 от Регламент № 3887/92.

но е определящо, за да се даде възможност на компетентния орган да провери дали са налице другите условия за отпускане на премия за клане, като провери спазването на критериите за възраст, от датата на раждането, вписана в тази база, както и за периода на задържане.

53. Така когато след административна проверка или проверка на място компетентният орган установи, че данните относно говедо, за което е подадено заявление за помощ, не са точно вписани в компютризираната база данни, той трябва да приеме, че това животно не отговаря на условията за получаване на помощ и следователно за него не може да бъде изплатена премия за клане.

54. Обратно, щом като в момента, в който компетентният орган трябва да вземе решение дали да отпусне помощ, тези данни са точно вписани в базата данни и следователно позволяват да се провери основателността на заявлението за помощ, установяването, че в миналото е имало закъсняло уведомяване за движението на едно или повече говеда, само по себе си не би могло да има влияние върху самия принцип на отпускането на такава помощ. С други думи, такова разкритие не би могло да повлияе на възможността за едно животно да бъде получена исканата помощ.

55. Това схващане се подкрепя от разпоредбите на Регламент № 2419/2001, който замества Регламент № 3887/1992. Действително, съображение 28 от този регламент потвърждава, че „[п]равилната идентификация и регистрацията на говедата са условие за възможността за тях да бъде получена премия по силата на член 21 от Регламент [...] № 1254/1999“. Нещо повече, интересно е да се отбележи, че Регламент № 796/2004, който, нека да припомня, има за цел да установи подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент № 1782/2003, уточнява в съображение 68, че наличието на неточни данни в компютризираната база данни представлява не само „неспазване на задължението за кръстосано спазване, но също така нарушава критериите за допустимост на помощта“. Тези разпоредби обаче не сочат изрично спазването на срока за уведомление в компютризираната база данни като условие за възможността да бъде отпусната премията за клане.

56. На трето място е важно да се подчертае, че тълкуването, според което спазването на срока за уведомяване в компютризираната база данни за движенията на говедата представлява условие за възможността за отпускане на премия за клане, се оказва несъвместимо с необходимото еднообразие на условията за отпускане на тази помощ във всички държави — членки на Европейския съюз.

57. Действително, доколкото член 7, параграф 1, второ тире от Регламент

№ 1760/2000 предвижда, че такъв срок се определя от държавата-членка в граници от три до седем дни, много е възможно той да бъде с различна продължителност в различните държави-членки [25].

58. Ако може обаче да се приеме, че процедурни правила относно администрирането на схемите за помощи могат в определени граници да бъдат оставени на преценката на държавите-членки, то от друга страна е трудно да се приеме условията за допускане до възможността да се ползва помощ от Общността да бъдат различни в зависимост от мястото, където се намира стопанството на заявителите. Такова разрешение освен това би довело до тяхното неравно третиране. Тези съображения според мен сочат, че общностният законодател не е предвидил спазването на срока за уведомяване в компютризираната база данни като условие за възможността да се получи премия за клане на говедата [26].

59. На последно място добавям, че би било парадоксално неспазването, дори и минимално, на такъв срок да бъде в състояние да предизвика автоматично пълно изключване на помощта, след като от член 8, параграф 1, алинея първа от Регламент № 3887/92 следва, че късното подаване на заявлението за помощи води до намаляване с 1 % за всеки работен ден на размера на помощите, предмет на заявлението, на които фермерът би имал право в случай на своевременно подаване на заявлението, и че само при закъснение с повече от двадесет и пет дни заявлението се смята за недопустимо и при това положение не може да доведе до отпускане на никаква помощ.

60. С оглед на всички тези съображения според мен член 21 от Регламент № 1254/1999 трябва да се тълкува в смисъл, че спазването на срока за уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата, който е предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000, не представлява условие за възможността за отпускане на премията за клане. Ето защо от тези разпоредби не може да се направи изводът, че късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата само по себе си и автоматично води до изключване на правото на премия за клане за тези животни.

61. Горният анализ според мен по никакъв начин не е в противоречие с целите, изтъкнати от общностния законодател в Регламент № 1760/2000, а именно да се

25 — Този срок за уведомяване може също да варира в зависимост от някои обстоятелства. Действително член 7, параграф 1, второ тире, последно изречение от Регламент № 1760/2000 предвижда, че „по искане на държава-членка [...] Комисията може да определи обстоятелствата, при които държавите-членки могат да удължат максималния срок [...]".

26 — Този анализ има значение и за друг срок, предвиден в член 4, параграф 2 от Регламент № 1760/2000, а именно срокът, в който ушната марка трябва да се постави върху всяко ухо на животното, с цел идентификация.

подобри доверието на потребителите в качеството на говеждото месо и продуктите от говеждо месо, да се запази високо ниво на защита на общественото здраве и да се укрепи продължителната стабилност на пазара на говеждо месо [27].

62. Съгласен съм с Комисията, когато тя подчертава, че е особено важно системата за идентификация и регистрация на едрия рогат добитък да функционира правилно и да бъде напълно надеждна, именно за да позволи на компетентните органи да открият бързо произхода на животно в случай на епизоотия. Тези изисквания за ефикасност и надеждност изискват за данните относно пристигането, отпътуването, раждането или смъртта на животно да се направи уведомление в срока с продължителност между три и седем дни, предвиден в член 7 параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000.

63. Все пак, обратно на това, което поддържа Комисията, вече отбелязах, че от гледна точка на релевантното общностно законодателство не изглежда възможно пропускането на този срок автоматично да може да води до пълно изключване на възможността да се ползва премията за клане за съответните животни.

64. Следователно остава да се определи как и на каква основа такова пропускане трябва да бъде санкционирано от компетентните национални органи. Такъв ще бъде предметът на моя анализ при разглеждането на петия въпрос.

65. Накрая, с оглед на отрицателния отговор, който предлагам да даде Съдът на първия въпрос, уточнявам, че не следва да се отговаря на втория въпрос.

Б — *По третия въпрос*

66. С този въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001 се прилагат по отношение на нередовност при прилагането на Регламент № 1760/2000, като например късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата.

67. Уместно е първо да се уточни, че Регламент № 2419/2001 по принцип не е

27 — Вж. съображения 4—7 от Регламент № 1760/2000.

приложим към фактите в главното производство, тъй като те попадат в приложното поле ratione temporis на Регламент № 3887/92. Независимо от това обаче в Решение по дело Gerken, посочено погоре, Съдът е приел, че член 2, параграф 2 от Регламент № 2988/95 [28] трябва да се тълкува в смисъл, че в случай на заявление за помощи „за животни", което попада в приложното поле ratione temporis на Регламент № 3887/92 и страда от нередовност, водеща до налагането на санкция по силата на член 10, параграф 2, буква а) от последния регламент [29], компетентните органи трябва да приложат с обратна сила разпоредбите на член 44, параграф 1 от Регламент № 2419/2001 поради това, че тези разпоредби предвиждат по-леки санкции по отношение на съответното поведение [30].

68. След като това бе уточнено, е уместно все пак да се подчертае, че нередовност при прилагането на Регламент № 1760/2000, като например късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата, не попада в материалния обхват на членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001.

69. Действително тези два члена имат за предмет именно да предвидят изключения от прилагането за говедата, за които са подадени заявления за помощи, на предвидените в дял IV от този регламент намаления и изключвания.

70. Както посочих по-рано, описвайки схемата, по която заявленията за помощи „за животни" трябва да бъдат обработвани от компетентните национални органи в рамките на интегрираната система за администриране и контрол, общностните намаления и изключвания, които се прилагат във втория етап на тази схема, имат за цел да накажат финансово фермера за *установеното разминаване между декларирания в заявлението за помощ брой животни и установения брой животни, за които може да бъде получена помощ.* Във връзка с това припомням, че установеният брой животни, които отговарят на изискванията, е броят животни, за които спазването на условията за отпускане на премия е проверено и потвърдено от компетентния орган.

71. Доколкото обаче, както посочих погоре, спазването на срока за уведомление в компютризираната база данни за движение на говеда не може да се разглежда като условие за възможността за отпускане на премията за клане, констатирането на пропуснатия срок няма да промени установения в резултат на проверки брой животни, отговарящи на условията за получаване на премия. Ето защо няма да е налице разминаване между деклари-

28 — Този член има следното съдържание:
„Не може да се налага административна санкция, освен ако тя не е предвидена предварително в акт на Общността. В случай на последващо изменение на разпоредбите, които налагат административни санкции и се съдържат в правила на Общността, по-леката разпоредба ще се приложи с обратно действие."

29 — Този член става член 10б, параграф 2, първа и втора алинея, след приемането на Регламент (ЕО) № 2801/1999 на Комисията от 21 декември 1999 г. за изменение на Регламент № 3887/92 (ОВ L 340, стр. 29).

30 — Вж. точка 61 от решението.

ния в заявлението за помощ брой животни и установения брой животни, за които може да бъде получена помощ, и следователно няма място за прилагане на общностните намаления и изключвания, предвидени в член 10б от Регламент № 3887/92.

72. В такъв случай не би могло да става въпрос да се прилагат изключенията от общностните намалявания и изключвания, предвидени в членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2000 [31].

73. Ето защо предлагам на препращащата юрисдикция да се отговори, че членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001 не се прилагат по отношение на нередовност при прилагането на Регламент № 1760/2000, като например късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата.

74. Тъй като предлагам на Съда да даде отрицателен отговор на трети въпрос, не следва да се отговаря на четвъртия въпрос.

B — *По петия въпрос*

75. С този въпрос препращащата юрисдикция иска да установи дали член 11 от Регламент № 3887/92 и/или член 22 от Регламент № 1760/2000 и/или член 47, параграф 2 от Регламент № 2419/2001 следва да се тълкуват в смисъл, че държава-членка има право да намали или изключи правото на премия за клане с налагането на национална санкция, за да гарантира спазването на общностната правна уредба.

76. Трябва първо да се наблегне на значението, което има прилагането на санкции от компетентния национален орган в случай на пропускане от фермера на срока за уведомление, предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000. Действително именно такива санкции ще мотивират фермера да спазва срока, определен на национално равнище. В това отношение е уместно да не се подценява значението на спазването на такъв срок с оглед гарантирането на „ефективна възможност за проследяване в реално време“ [32] на едрия рогат добитък. Тази възможност за проследяване е от основно значение по причини, свързани с общественото здраве и то, още повече след кризата на спонгиформната енцефалопатия по едрия рогат добитък. От тази гледна точка прилагането на санкции на национално равнище е

31 — Вж. в същия смисъл писменото становище на нидерландското правителство, точки 23 и 24. Освен това членове 68 и 69 от Регламент № 796/2004, като препращат към „намаленията и изключванията предвидени в глава I“, потвърждават, че изключенията при прилагането на такива санкции се отнасят само до „констатациите във връзка с критериите за допустимост“ (заглавие на глава I от дял IV).

32 — Вж. Специален доклад № 6/2004 на Сметната палата за въвеждането на система за идентификация и регистрация на едрия рогат добитък (SIEB) в Европейския съюз, към който са приложени отговорите на Комисията (ОВ C 29, 2005 г., стр. 1, точка 53). Интересно е също така да се отбележи значението на процента късно подадени уведомления за движение през 2001 г. (закъсненията с повече от 7 дни по отношение на събитието, вж. точка 53, диаграма 4), през посочената година те дори са надхвърлили 90 % в Италия.

необходимо, за да се постигнат целите, определени в Регламент № 1760/2000, а именно подобряване на доверието на потребителите в качеството на говеждото месо и продуктите от говеждо месо, запазване на по-високо ниво на защита на общественото здраве и укрепване на продължаващата стабилност на пазара на говеждо месо [33].

77. Освен това уточнявам, че задължението за държавите-членки да приемат такива санкции е изрично предвидено в член 22, параграф 1, първа алинея от този регламент, според който „[д]ържавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират спазването на разпоредбите на [този] регламент".Параграф 1, втора алинея от същия член 22 ограничава това право на държавите-членки като уточнява, че „всяка санкция, която държавата-членка налага на титуляр [да се чете: „животновъд"], е пропорционална на тежестта на нарушението".

78. Доколкото посоченият член 22, параграф 1 оставя на държавите-членки свобода на преценка, за да решат какъв вид санкция да бъде наложена в случай на закъсняло уведомление, стига тя да е пропорционална на тежестта на допуснатата нередовност, смятам, че те имат възможността да предвидят санкции, изразяващи се в намаляване, дори, в особено тежки случаи, в изключване на правото на премия за клане. За да преценят пропорционалността на санкциите, които прилагат, компетентните национални органи биха могли да се позоват на критерии като повторното извършване или продължителността на нередовността. В случай на пропускане на срока за уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата, струва ми се, продължителността на закъснението е основният критерий, който трябва да се вземе предвид.

79. Накрая ще отбележа, че общностният законодател очертава и други видове санкции, като в член 22, параграф 1, втора алинея, последно изречение от Регламент № 1760/2000 предвижда, че те „могат да включват, когато е оправдано, ограничаване на придвижването на животните до или от стопанството на съответния животновъд" [34]. Възможността за налагане на други видове санкции все пак не може да постави под въпрос възможността, с която разполагат държавите-членки, да изпълнят задължението си да вземат всички необходими мерки, за да гарантират спазването на разпоредбите на Регламент № 1760/2000, като предвидят имуществени санкции, изразяващи се в намаляване, дори в изключване на правото на премия за клане.

33 — Вж. съображения 4—7 от Регламент № 1760/2000.

34 — Що се отнася до последния вид санкции, вж. също член 4 от Регламент (ЕО) № 494/98 на Комисията от 27 февруари 1998 г. относно определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета относно прилагането на минимални административни санкции в рамките на системата за идентифициране и регистриране на едрия рогат добитък (ОВ L 60, стр. 78; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 23, стр. 218). Четвъртото съображение от този регламент сочи, че „е необходимо да се да се предвидят санкции във връзка с определени случаи на неспазване на разпоредбите на [Регламент № 1760/2000], както и че тези случаи включват неспазване на всички или само на някои от изискванията във връзка с идентифицирането и регистрацията, заплащането на таксите и уведомяването".

80. От направения по-горе анализ според мен следва, че член 22 от Регламент № 1760/2000 трябва да се тълкува в смисъл, че държава-членка може да намали или да изключи правото на премия за клане с налагането на национална санкция, за да гарантира спазването на разпоредбите на този регламент, като съдържащите се в член 7, параграф 1, второ тире от същия регламент, при условие че приложената санкция е пропорционална на тежестта на допуснатата нередовност.

Г — *По шестия въпрос*

81. С този въпрос препращащата юрисдикция по същество иска от Съда да се произнесе дали изключенията от намаленията и изключванията в Общността, предвидени в членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001, се прилагат по аналогия спрямо националните намаления и изключвания, които имат за цел да санкционират късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата.

82. При разглеждането на третия въпрос предложих на Съда да отговори на препращащата юрисдикция, че членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001 не се прилагат по отношение на нередовност при прилагането на Регламент № 1760/2000, като например късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата. Не е предвидено тези членове да се прилагат и в случай на национални намаления и изключвания, целящи да санкционират този вид нередовности. Освен това текстът на член 44, параграф 1 от Регламент № 2419/2001 сочи изрично намаленията и изключванията, предвидени в разпоредбите на дял IV от същия регламент.

83. От това следва, че изключенията от намаленията и изключванията в Общността, предвидени в членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001, не могат да се прилагат спрямо националните намаления и изключвания, които имат за цел да санкционират късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата.

84. С оглед на отговора, който предлагам да даде Съдът на шести въпрос, не следва да се разглежда седмият и последен въпрос.

V — Заключение

85. С оглед на изложените по-горе съображения предлагам на Съда да отговори по следния начин на преюдициалните въпроси, поставени от College van Beroep voor het bedrijfsleven:

„1) Член 21 от Регламент (ЕО) № 1254/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно общата организация на пазара на говеждо и телешко месо трябва да се тълкува в смисъл, че спазването на срока за уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата, който е предвиден в член 7, параграф 1, второ тире от Регламент № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 година за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета, не представлява условие за възможността за отпускане на премията за клане. Ето защо от тези разпоредби не може да се направи изводът, че късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата води, само по себе си и автоматично, до изключване на правото на премия за клане за тези животни.

2) Членове 44 и 45 от Регламент (ЕО) № 2419/2001 на Комисията от 11 декември 2001 година за установяването на подробни правила за прилагането на интегрираната система за администриране и контрол за някои схеми за помощ на Общността, установени с Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета, не се прилагат по отношение на нередовност при прилагането на Регламент № 1760/2000, като например късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата.

3) Член 22 от Регламент № 1760/2000 трябва да се тълкува в смисъл, че държава-членка може да намали или да изключи правото на премия за

клане с налагането на национална санкция, за да гарантира спазването на разпоредбите на този регламент, като съдържащите се в член 7, параграф 1, второ тире от същия регламент, при условие че приложената санкция е пропорционална на тежестта на допуснатата нередовност.

4) Изключенията от намаленията и изключванията в Общността, предвидени в членове 44 и 45 от Регламент № 2419/2001, не могат да се прилагат спрямо националните намаления и изключвания, които имат за цел да санкционират късното уведомление в компютризираната база данни за движение на говедата.“